Р Е Ш Е Н И Е
№ 43372

гр. София, 05.11.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, **Първо отделение 84 състав,** в публично заседание на 26.10.2026 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Цветелина Гоцова

при участието на секретаря Спасина Иванова, като разгледа дело номер **7575** по описа за **2026** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс (АПК), във връзка с чл. 26, ал. 12, вр.с чл. 24и, ал. 1 Закона за чужденците в Република Б. (ЗЧРБ).

Образувано е по жалба на Й. С. С., [дата на раждане] , гражданин на Република У., подадена чрез пълномощника ѝ адвокат А. А. от Софийска адвокатска колегия, против Отказ за издаване на разрешение за продължително пребиваване и работа тип „Единно разрешение за пребиваване и работа“ (ЕРПР) рег. № 5364р-10710 от 05.05.2026 г., издаден от заместник-директора на Дирекция „Миграция“ – МВР.

В жалбата са наведени доводи за незаконосъобразност на оспорения административен акт поради съществено нарушение на административнопроизводствените правила, противоречие с материалноправните разпоредби. Посочва се, че решаващият мотив за издаване на отрицателното становище на Агенцията по заетостта, е че жалбоподателят притежава валидно ЕРПР „за друг работодател“ до 13.06.2026г. Твърди се, че предходното разрешение е свързано с работодателя „Лора-2004“ ЕООД, който е влят в заявителя „Милениум 2000“ ЕООД, поради което не е налице реална „смяна на работодател“, а правоприемство и запазване на трудовото правоотношение по силата на закона. Счита се, че е налице съществено нарушение на административнопроизводствените правила, като АО е нарушил задължението си по чл. 35 от АПК да изясни всички факти и обстоятелства от значение за случая. Моли съда да отмени оспорения отказ и да върне преписката на административния орган за разглеждане на заявлението по същество и издаване на искането разрешение, както и да присъди направените по делото разноски.

В съдебно заседание, жалбоподателят, редовно призован, не се явява, представлява се от адв. А. А., който поддържа жалбата по изложените в същата съображения. Не претендира разноски.
Ответникът, заместник - директор на Дирекция „Миграция"- МВР, редовно призован, не се явява, не изпраща представител.
Административен съд – София –град, в настоящия съдебен състав, след като обсъди доводите на страните и прецени представените по делото доказателства, приема за установено от фактическа страна следното:
На 02.04.2026 г. до Дирекция „Миграция“ – МВР (чрез ОДМВР – С. З., група „Миграция“) е подадено Заявление с вх. рег. № 537700-1000 от работодателя „МИЛЕНИУМ 2000“ ЕООД, ЕИК[ЕИК], за издаване на разрешение за продължително пребиваване и работа тип „Единно разрешение за пребиваване и работа“ за чужденката Й. С. С. за длъжността „общ работник“ (с код по НКПД 9622 0001) в птицеферма, находяща се в [населено място], общ. С. З., поземлен имот № 46098.150.8, за срок от 36 месеца.
Към заявлението са приложени: копие от задграничен паспорт на чужденката; нотариално заверена декларация за осигурено жилище в [населено място]; обосновка на искането от работодателя с доказателства за проведен предварителен пазарен тест чрез обява в Jobs.bg; удостоверение за регистрация на животновъден обект от ОДБХ – С. З.; справка-декларация за средносписъчната численост на наетите лица през предходните 12 месеца по месеци; справка-декларация за наетите граждани на трети държави; декларация за спазени условия на труд и заплащане по чл. 7, ал. 1, т. 2 от ЗТМТМ; срочен трудов договор, сключен на основание чл. 68, ал. 1, т. 1 във връзка с чл. 70, ал. 1 от КТ и чл. 24и, ал. 1 от ЗЧРБ с клауза за влизане в сила след издаване на документа за пребиваване от МВР; длъжностна характеристика и нотариално заверено пълномощно за представителство пред административните органи.
С писмо рег. № 536400-39808 от 06.04.2026 г. Дирекция „Миграция“ – МВР е изпратила преписката по заявлението на изпълнителния директор на Агенцията по заетостта за предоставяне на писмено становище относно наличието или липсата на основания за предоставяне на достъп до българския пазар на труда.
В отговор, с писмо изх. № СМ-12994 от 30.04.2026 г., постъпило в Дирекция „Миграция“ с писмо УРИ 536400-49202 от 04.05.2026 г., изпълнителният директор на Агенцията по заетостта е предоставил Отрицателно становище относно липсата на основание за предоставяне на достъп до пазара на труда с ЕРПР за лицето Й. С. С.. Като единствен мотив за отрицателното становище е посочено, че на чужденката вече е предоставен достъп до пазара на труда и ѝ е издадено валидно ЕРПР на основание чл. 24и, ал. 1 от ЗЧРБ със срок до 13.06.2026 г. за друг работодател. Органът се е позовал на чл. 7, ал. 2 от ЗТМТМ и е приел, че в ЗТМТМ и правилника за неговото прилагане не е предвидена възможност за смяна на работодател на работник – гражданин на трета държава с предоставен достъп до пазара на труда и валидно ЕРПР, което препятствало издаването на положително становище.
Въз основа на така постъпилото отрицателно становище на АЗ, заместник-директорът на Дирекция „Миграция“ – МВР е постановил оспорения Отказ рег. № 5364р-10710 от 05.05.2026 г. В мотивите на отказа изцяло са възпризведени констатациите и съображенията от становището на Агенцията по заетостта, като е прието, че чужденката не отговаря на изискванията на чл. 24и от ЗЧРБ, тъй като липсата на положително становище на АЗ прави невъзможно предоставянето на право на пребиваване и работа.
По делото е представено Удостоверение изх. № 20260206123904 от 06.02.2026 г., издадено от Агенция по вписванията, от което се установява, че по партидата на „МИЛЕНИУМ 2000“ ЕООД, ЕИК[ЕИК], на 30.06.2023 г. (вписване № 20230630144754) е вписано преобразуване чрез вливане,

при което дружествата „ЖЮЛИВ“ ЕООД, „Голд Фарм 91“ ЕООД и „ЛОРА-2004“ ЕООД (ЕИК[ЕИК]) са се влели в приемащото дружество-правоприемник „МИЛЕНИУМ 2000“ ЕООД.
В хода на съдебното производство е изискано и представено от органа предходно Решение рег. № 995512 от 13.06.2023 г., издадено от директора на Дирекция „Миграция“ – МВР на основание чл. 24и от ЗЧРБ, с което на жалбоподателката Й. С. С., гражданин на Република У., е било предоставено право на продължително пребиваване и работа тип „Единно разрешение за пребиваване и работа“ на територията на Република Б. за срок до 13.06.2026 г. /без посочване името на работодателя/.
Отказът е връчен лично на жалбоподателката на 02.06.2026 г., а жалбата срещу него е депозирана пред Административен съд София – град на 16.06.2026 г.
При така установените факти, съдът обосновава следните правни изводи:
Жалбата е в срок, срещу подлежащ на обжалване административен акт, от надлежна страна, за която е налице правен интерес от оспорването, поради което е процесуално допустима.
Разгледана по същество, е основателна.
Оспореният отказ е издаден от компетентен орган – заместник директора на дирекция „Миграция”, съобразно разпоредбата на чл. 24и, ал. 17 от ЗЧРБ. Правомощията по издаване и отказване на разрешения за продължително пребиваване са надлежно делегирани на заместник-директора на Дирекция „Миграция“ – МВР комисар М. Д. със Заповед № 5364з-4651 от 08.10.2015 г., изменена и допълнена със Заповед № 5364з-3306 от 07.12.2022 г. на директора на Дирекция „Миграция“ – МВР на основание чл. 46, ал. 2 от Закона за Министерството на вътрешните работи.
Актът е постановен в предвидената от закона писмена форма, но при съществено нарушение на административнопроизводствените правила и в противоречие с материалния закон.
Съгласно чл. 24и, ал. 1 от ЗЧРБ разрешение за продължително пребиваване и работа тип „Единно разрешение за пребиваване и работа“ могат да получат чужденци, които отговарят на условията за получаване на достъп до пазара на труда съгласно българското законодателство и притежават виза по чл. 15, ал. 1 или разрешение за пребиваване, издадено в съответствие с Регламент (ЕО) № 1030/2002. Регулирането на достъпа до пазара на труда на работници – граждани на трети държави, включително извършването на дейност на свободна практика, пък е уредено в Закона за трудовата миграция и трудовата мобилност /ЗТМТМ/. Съобразно чл. 15, ал. 1 ЗТМТМ, достъп до пазара на труда с Единно разрешение за пребиваване и работа се разрешава от МВР след получено положително писмено становище от изпълнителния директор на Агенция по заетостта. От доказателствата по делото е видно, че в изпълнение на задължението си по чл. 24и, ал. 11 ЗЧРБ Дирекция "Миграция" е изискала от изпълнителния директор на Агенцията по заетостта становище по заявлението на работодателя, относно наличието или липсата на основание за предоставяне на достъп до пазара на труда. В отговор от Агенцията по заетостта е изпратено отрицателно становище.
Съгласно константната съдебна практика на Върховния административен съд писменото становище на Агенцията по заетостта представлява волеизявление и действие по смисъла на чл. 21, ал. 5 от АПК, което е междинен акт в рамките на комплексното производство по издаване на ЕРПР. Макар в административната фаза на производството отрицателното становище на АЗ да обвързва Дирекция „Миграция“ и да изключва оперативната ѝ самостоятелност да разреши достъпа до пазара на труда без съгласието на специализирания орган, това становище не е изключено от съдебен контрол. При оспорване на крайния индивидуален административен акт (отказа на заместник-директора на Дирекция „Миграция“), съдът осъществява цялостен инцидентен съдебен контрол върху материалната и процесуалната законосъобразност на

становището на Агенцията по заетостта, на което отказът се позовава.
В конкретния случай отрицателното становище на АЗ № СМ-12994 от 30.04.2026 г., а оттам и издаденият въз основа на него Отказ на заместник-директора на Дирекция „Миграция“ – МВР, се основават на един решаващ мотив: че чужденката има действащо ЕРПР до 13.06.2026 г. за друг работодател и че в ЗТМТМ липсвала уредба за „смяна на работодател“.
Съдът намира, че разпоредбата на чл. 11, ал. 1 от ЗТМТМ съдържа изчерпателно изброяване на основанията, при които изпълнителният директор на Агенцията по заетостта отказва предоставянето на достъп до българския пазар на труда. Нито в чл. 11, ал. 1 от ЗТМТМ, нито в общите основания за отказ по чл. 26 от ЗЧРБ законодателят е предвидил като отрицателна материалноправна предпоставка или пречка обстоятелството, че чуждият гражданин разполага с валидно разрешение за пребиваване и работа при друг работодател.
Цитираната в становището и оспорения отказ разпоредба на чл. 7, ал. 2 ЗТМТМ урежда ограниченията при упражняване на вече разрешения достъп - работа само за посочения работодател, място, длъжност и срок. Тя не въвежда забрана за чужденец, който пребивава законно на територията на Република Б., или за нов работодател-заявител, да инициира нова административна процедура по чл. 24и от ЗЧРБ за издаване на ново ЕРПР за бъдещ период или за ново трудово правоотношение.
Напротив, самият чл. 24и, ал. 1 от ЗЧРБ изрично постановява, че ЕРПР се издава на чужденци, които имат виза по чл. 15, ал. 1 от ЗЧРБ или притежават разрешение за пребиваване, издадено в съответствие с Регламент (ЕО) № 1030/2002. Следователно наличието на вече разрешено пребиваване в страната е законова предпоставка, която изрично допуска кандидатстването, а не основание за отказ. Законодателството предвижда периоди на задължително прекъсване на заетостта само за изрично посочени категории миграция (сезонни работници, вътрешнокорпоративен трансфер по чл. 5, ал. 2 от ЗТМТМ), сред които общият режим на ЕРПР за местен работодател не попада.
Отказът да се разгледа ново заявление само поради наличието на предходно валидно разрешение при друг работодател поставя работника от трета държава в състояние на пълна персонална зависимост от първоначалния работодател, което противоречи на целите на европейското законодателство в областта на трудовата миграция (Директива 2011/98/ЕС и Директива (ЕС) 2024/1233) и на правото на свободен избор на труд. На 30.04.2024 г. в ОВ е обнародвана Директива (ЕС) 2024/1233 на Европейския парламент и на Съвета от 24 април 2024 година относно единна процедура за кандидатстване на граждани на трети държави за единно разрешение за пребиваване и работа на територията на държава членка и относно общ набор от права за работници от трети държави, законно пребиваващи в държава членка (Директивата). Съгласно чл. 18, § 1 от Директивата същата е следвало да бъде транспонирана до 21.05.2026 г. Служебна справка установява, че е изготвен проект за изменение на ЗЧРБ с цел транспониране на Директивата, подложен е бил на обществени консултации, но не е разгледан все още от Народното събрание. Изтичането на срока за транспониране налага нейния директен ефект, /в този смисъл Определение № 8270 от 22.07.2026 г. на ВАС по адм. д. № 7062/2026 г., IV о./, по-специално чл. 11, ал.2 от Директивата, според който държавите членки допускат притежателят на единно разрешение да променя работодателя си с някое от условията, посочени в параграф 3.
Като са приели наличието на предходно разрешение за абсолютна пречка без да изяснят кой е предишния работодател, налице ли е универсално правоприемство чрез вливане на предишния работодател в сегашния заявител „Милениум 2000“ ЕООД Агенцията по заетостта и Дирекция „Миграция“ – МВР са допуснали съществено нарушение на административнопроизводствените правила по чл. 7, ал. 1, чл. 35 и чл. 36 от АПК. Административните органи са били длъжни да

изяснят всички относими факти и обстоятелства по подаденото заявление и да извършат цялостна съдържателна проверка на материалноправните условия за достъп до пазара на труда по чл. 7, ал. 1 от ЗТМТМ.
Тъй като естеството на спора не позволява решаването му по същество от съда по реда на чл. 173, ал. 1 от АПК преписката следва да бъде изпратена на административния орган на основание чл. 173, ал. 2 от АПК за ново произнасяне по заявление с вх. рег. № 537700-1000 от 02.04.2026 г., подадено от „МИЛЕНИУМ 2000“ ЕООД за чужденката Й. С. С.. При новото произнасяне компетентният административен орган следва да изиска /съобрази ново становище на Агенцията по заетостта, в което при евентуално позоваване на предходно ЕРПР да бъдат посочени предходният работодател, длъжността и мястото на работа и конкретно да бъде изяснено дали предходният работодател е „Лора-2004“ ЕООД и при положителен отговор да бъде обсъдено конкретно правното значение на вписаното преобразуване чрез вливане в дружеството „Милениум 2000“ ЕООД.
Жалбоподателят не претендира разноски и съдът не дължи произнасяне.
Водим от горното и на основание чл. 172, ал. 2 и чл. 173, ал. 2 от АПК, Административен съд София-град, Първо отделение, 84-ти състав,

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ по жалба на Й. С. С., гражданин на Република У., [дата на раждане] , Отказ за издаване на разрешение за продължително пребиваване и работа тип „Единно разрешение за пребиваване и работа“ (ЕРПР) рег. № 5364р-10710 от 05.05.2026 г., издаден от заместник-директора на Дирекция „Миграция“ – МВР.
ИЗПРАЩА административната преписка на заместник-директора на Дирекция „Миграция“ – МВР за ново произнасяне по Заявление с вх. рег. № 537700-1000 от 02.04.2026 г., подадено от „МИЛЕНИУМ 2000“ ЕООД, ЕИК[ЕИК], за предоставяне на право на продължително пребиваване и работа тип „Единно разрешение за пребиваване и работа“ на Й. С. С., при спазване на задължителните указания по тълкуването и прилагането на закона, дадени в мотивите на настоящото решение.

Решението подлежи на касационно обжалване пред Върховния административен съд на Република Б. в 14-дневен срок от съобщаването му на страните.

СЪДИЯ: